

Arrest

nr. 238 235 van 9 juli 2020
in de zaak RvV X /

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VANDER VELPEN
Atletenstraat 31
2020 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 13 maart 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 24 januari 2020 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 24 januari 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juni 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juli 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. VANDER VELPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, geboren te Accra op 11 januari 1972.

Per aangetekend schrijven d.d. 9 december 2019, diende de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de

toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 24 januari 2020 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, door de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, ongegrond verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor D. M. A. A.. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 23.01.2020 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Ghana.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan D.M.A.A. te willen overhandigen.”

Eveneens op 24 januari 2020 besliste de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie tot afgifte aan de verzoekende partij van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de tweede bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Mevrouw,

Naam + voornaam: D., M. A. A.

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: A.

nationaliteit: G.

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.”

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van rechten van verdediging.

Ter adstruering van haar middel zet de verzoekende partij uiteen wat volgt:

“Dat de bestreden beslissing van de Staatssecretaris voor Migratie -en asielbeleid een beslissing van bestuurshandeling uitmaakt zodat deze overeenkomstig de wet op de uitdrukkelijke motivering van de administratieve bestuurshandelingen dient te worden gemotiveerd.

Dat bijgevolg de Staatssecretaris van Migratie en asielbeleid zijn beslissingen op gemotiveerde wijze dient te nemen en dat zulks niet is geschied.

Dat dit niet geschied is, minstens op zeer gebrekkige wijze, moge onder meer blijken uit de hierna opgesomde vergissingen en fouten in de bestreden beslissing van de Staatssecretaris van migratie- en asielbeleid.

Dat het Hof van Cassatie geoordeeld heeft nav. de schending van het grondwettelijk principe inzake motivering van rechterlijke beslissingen dat de motivering een wezenlijke waarborg tegen willekeur is en geldt als bewijs dat de voorgelegde middelen onderzocht werden en de uitspraak beredeneerd werd; (Cass. 12 mei 1932, Pas. 1932, I, 166.)

Dat dit principe eveneens werd opgenomen in de Grondwet, m.n. onder art. 149 van de Grondwet;

Dat een ondeugdelijk gemotiveerde bestuurshandeling leidt tot een gemis van een wezenlijke waarborg tegen willekeur en geldt als bewijs dat de Staatssecretaris van Migratie –en asielbeleid de hem voorgelegde middelen niet zorgvuldig onderzocht heeft en zijn uitspraak niet beredeneerd heeft;

De motivatie van de arts van DVZ is de volgende:

Verzoekster lijdt aan aids en neemt hiervoor de medicatie Biktarvy. Eveneens is opvolging en behandeling bij een internist vereist.

Volgens de arts is de noodzakelijke antiretrovirale medicatie beschikbaar in Ghana volgens recente Mecoi-verslagen. Zij verwijst naar de Medcoi verslagen van 19/11/2018 en 19/04/2019.

De arts stelt dat het combinatiepreparaat Bictegravir niet beschikbaar is in Ghana, maar de afzonderlijke producten, nl. emtricitabine en Tenofovir alafenamide wel beschikbaar zouden zijn. Het derde component, nl. Bictegravir is niet beschikbaar maar zou vervangen kunnen worden door een andere integrase-inhibitor, met name Dolutegravir of raltegravir.

Uit het meest recente Medcoi-verslag van 19/04/2019 blijkt dat het afzonderlijk product Dolegravir beschikbaar zou zijn in een privaat ziekenhuis in Accra, maar dat het medicament kampt met bevoorradingsproblemen. Het tijdstip van herbevoorrading is ongekend.

Voorts blijkt uit datzelfde verslag niet dat de twee andere componenten, met name emtricitabine en tenofovir alafenamide wel degelijk beschikbaar zijn.

In het verslag wordt verwezen naar het medicament Atripla dat zou bestaan uit de componenten efavirenz, emtricitabine en tenofovir disoproxil. Dit betreft dus een combinatiepreparaat dat beschikbaar zou zijn maar eveneens met bevoorradingsproblemen kampt. Tevens is het niet geheel duidelijk of dit medicament samen met het medicament dolegravir mag worden gebruikt omdat uit de motivering van de arts blijkt dat het tweede component "tenofovir alafenamide" betreft en NIET "tenofovir disoproxil".

De arts meldt over dit bevoorradingsprobleem dat het in België ook voorkomt dat medicatie (tijdelijk) niet beschikbaar is of uit de handel wordt genomen en dat het aan de behandelende arts en/of apotheker is dan naar een therapeutisch equivalent om te schakelen wanneer de voorraden zijn uitgeput.

De arts ontkent dus niet dat er nog steeds bevoorradingsproblemen zijn en dat dus de drie afzonderlijke componenten waarnaar hij verwijst in zijn advies momenteel niet beschikbaar zijn. De arts stelt dat het de taak is van de arts en/of apotheker om naar equivalent te zoeken, maar stelt niet om welke equivalenten het dan gaat en of deze wel beschikbaar zouden zijn.

In casu dient dan ook te worden vastgesteld dat het advies van de arts-adviseur, dat de basis vormt voor de bestreden beslissing, niet getuigt van een zorgvuldig onderzoek naar alle gegevens van het dossier.

Aangezien de motivering van verweerder evenals het advies van de arts-adviseur (dat integraal deel uitmaakt van de bestreden beslissing) in casu voldoende feitelijke grondslag mist, maakt de beslissing een schending uit van de materiële motiveringsplicht.

Dat ook het bevel dat werd afgeleverd om het grondgebied te verlaten een schending inhoudt van de materieel motiveringsplicht.

Als motivering wordt slechts bepaald dat: "krachtens artikel 7, eerste lid, 1 ° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum."

Dat echter op geen enkel ogenblik wordt verwezen naar de ongegrond verklaarde medische regularisatieaanvraag. Dat ook niet wordt verwezen naar de eventuele (on)mogelijkheid tot reizen of een mogelijke schending van artikel 3 EVRM. Op geen enkele ogenblik wordt er verwezen naar de medische problematiek van verzoekster."

Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De verzoekende partij bespreekt de motieven in haar middel waardoor zij aantoonde de juridische en feitelijke overwegingen te kennen. De bestreden beslissing geeft duidelijk de redenen aan op grond waarvan de beslissing is genomen. Een schending van artikel 2 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 wordt geenszins aangetoond.

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip afdoende impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De verzoekende partij betwist dat de motivering afdoende is.

Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt dat weerhouden wordt dat de verzoekende partij de medicatie Biktarvy (emtricitabine + bictegravir + tenofovir alafenamide) behoeft.

Aangaande deze medicatie stelt de arts-adviseur dat *“bictegravir, een integrase-inhibitor gekopieerd uit Dolutegravir, enkel verkrijgbaar is als combinatiepreparaat. Dit combinatiepreparaat is momenteel niet beschikbaar in Ghana.*

De afzonderlijke producten zijn echter wel beschikbaar, nl. emtricitabine en tenofovir alafenamide. De derde component bictegravir kan vervangen worden door een andere integrase – inhibitor die wel beschikbaar is in Ghana, nl. dolutegravir of raltegravir.

Enkel het gebruiksgemak van de inname van 3 antiretrovirale middelen in 1 pilletje vervalst. De therapeutische effectiviteit en efficiëntie van de inname van 3 pilletjes is gelijk aan die van het combinatiepreparaat en kan dus het combinatiepreparaat vervangen. Bovendien laten dergelijke vaste associaties geen individuele dosisaanpassing van de verschillende actieve middelen toe. Bij intolerantie is vaak onduidelijk welke component de oorzaak is. Combinatiepreparaten zijn meestal ook duurder dan de twee of drie componenten apart. Ook in België komt het voor dat medicatie (tijdelijk) niet beschikbaar is of uit de handel genomen wordt. Het is aan de behandelende arts en/of apotheker om dan naar een therapeutisch equivalent om te schakelen wanneer de voorraden uitgeput zijn.”

De arts-adviseur heeft zijn bevindingen gesteund op 2 Med-COI verslagen. Nazicht van de stukken van het administratief dossier en meer bepaald deze verslagen tonen inderdaad aan dat het combinatiepreparaat niet beschikbaar is, maar wel elk afzonderlijk antiretroviraal middel. Anders dan wat de verzoekende partij poogt voor te houden heeft de arts-adviseur nergens gesteld dat de drie componenten niet beschikbaar zouden zijn.

De verwijzing door de verzoekende partij naar het medicament Atripla is niet dienstig, daar de arts-adviseur geenszins verwijst naar dit combinatiepreparaat.

Waar de arts-adviseur stelt dat ook in België bepaalde medicatie niet beschikbaar is of uit de handel wordt gehaald, doelt hij uitsluitend op zijn eerdere vaststelling dat het combinatiepreparaat niet beschikbaar is.

De kritiek van de verzoekende partij doet geen afbreuk aan het advies dat zijn grondslag vindt in de Med-COI verslagen, welke terug te vinden zijn in het administratief dossier.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat het advies niet afdoende zou zijn gemotiveerd. Evenmin toont zij aan dat de arts-adviseur onzorgvuldig tewerk zou zijn gegaan.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend twintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU